

צְפִירַת דּוּמִיָּה/ יַעַל סִתָּת ©

צְפִירָה -

מְזַהֵרָה!

מְזַפֵּרָה!

מְעִירָה!

מְשַׁהוּ קְרָה!

אֵין לָהּ צָבֵעַ; אֵין לָהּ צוּרָה;

בְּקוּלָה - צְמַרְמַרְת בְּגוּף מְעִבֵּרָה!

כָּל הָאָרֶץ עוֹמְדַת דָּם -

כְּאֵלוֹ הָאִיר רַמְזוֹר עֵנֶק אָדָם!

הַיּוֹם יוֹם הַזְכָּרוֹן -

לְכָל חָלָל - מְרַאשׁוֹן עַד אַחֲרוֹן!

בְּרַגַע אֶחָד, הָעוֹלָם מְלַכֵּת עֶצֶר כָּאֵן -

מִתְיַחֲדִים עִם הַנוֹפְלִים - כְּלָנוּ בְּרֹאשׁ מֶרְכָּן...

צְפִירַת דּוּמִיָּה - זָהוּ שְׁמָה:

מְחַרֵּשֶׁת אֲזָנִים - וְהָעַם כְּלוֹ דְמָמָה!

יוֹם אֶחָד, פַּעַם בְּשָׁנָה, יַחַד אֶת חֲלָלֵינוּ בְּלֵב נִנְצָר -

לְחַיּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּבִטְחוֹן וּבְשִׁקֵּט - נִמְשִׁיחַ וְלֹא נַעֲצֵר!

ניתוח השיר:

שם השיר מעורר תמיהה: צפירה מול דומיה? רעש צורם מול שקט מוחלט?
היא מופיעה פתאום, גם אם לעיתים, אנחנו מוכנים לקראתה ויודעים שהיא צפויה
ושבעוד רגע תישמע!

צפירה אינה דבר שמלווה אותנו ביום-יום שלנו.
כשהיא נשמעת, היא מגיעה כאזהרה מפני משהו!
היא מזכירה לנו משהו חשוב!
היא מעירה אותנו מתוך הפעילות השיגרתיית בה אנו עסוקים באותו הרגע!
היא מודיעה לנו שמשהו רציני קרה!

אין לצפירה צבע ואי אפשר לראות אותה.
אין לה צורה מוחשית ואי אפשר לגעת בה.
אין לה ריח ואין לה טעם,
אבל יש לה קול, שמפעיל את כל החושים בגוף!
היא מעבירה צמרמורת בגוף וממלאת אותנו בהתרגשות.
"כל הארץ עומדת דום – כאילו האיר רמזור ענק אדום"

כל הארץ – כל העם, כל אחד בישראל, כל כלי הרכב הנעים על הכבישים וכל
פעילות הנעשית על ידי המבוגרים והילדים בארץ – כולם עוצרים ועומדים עמידת
דום! כאילו שהאיר בישראל רמזור ענק אדום! כאילו כל עין רואה אותו ומצווה
לעצור!!! יש המון כוח ועוצמה בשקט של עם שלם – בדממה מכבדת!

יום הזכרון הוא יום, שבו אנו מתייחדים עם חללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות
האיבה. אנו חושבים על כל אחד ואחת, עם המון כבוד והערכה: על נפגעי הטרור
ועל הנופלים במערכה (במלחמה).

בהישמע קול הצפירה, "ברגע אחד, העולם מלכת עצר כאן": אצלינו - בישראל
המתייחדת עם הנופלים: עם שלם עומד ומכבד בראש מורכן!
"העולם מלכת עצר" – אנו מרוכזים רק בצפירה ובהוראתה: כאילו העולם עצר ואינו
!זז

הצפירה נקראת צפירת דומיה,

אך היא מחרישת אוזניים!

יש כאן ניגוד קיצוני: היא צורחת ואנחנו דוממים!

העם דומם, אך כולו כגוף אחד מאוחד וחזק!

יום אחד בשנה, ממש לפני שחוגגים את יום העצמאות של ישראל,

אנחנו זוכרים ומזכירים את חללינו, שנפלו על שמירת המולדת.

אנחנו ממשיכים לשמור על ארצנו ישראל: על חיים שקטים, בטוחים ונעימים בה.

יעל סתת